

รธน. มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม

ป.พ.พ. มาตรา ๑๕๒๓ วรรคสอง

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๒๓ วรรคสอง บัญญัติรับรองสิทธิเรียกค่าทดแทนระหว่างสามีและภริยาไว้แตกต่างกัน กล่าวคือ สามีมีสิทธิเรียกค่าทดแทนจากผู้ซึ่งล่วงเกินภริยาไปในการทำงานชั่วสาว ไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิงและไม่ต้องแสดงตนโดยเปิดเผย แต่ภริยามีสิทธิเรียกค่าทดแทนเฉพาะจากหญิงอื่นที่เข้ามามีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับสามีของตนเท่านั้น และหญิงนั้นต้องแสดงตนโดยเปิดเผยว่ามีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับสามีของตนด้วย เจื่อนไขดังกล่าวทำให้ภริยาไม่สามารถเรียกค่าทดแทนจากชายหรือบุคคลอื่นซึ่งมีความหลากหลายทางเพศที่เข้ามามีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับสามีของตน ทั้งต้องพิสูจน์ว่าหญิงอื่นมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับสามีของตนโดยเปิดเผยด้วย บทบัญญัติดังกล่าวจึงเป็นบทบัญญัติที่ให้ความคุ้มครองทางกฎหมายระหว่างสามีและภริยาไม่เท่าเทียมกัน ส่งผลให้ชายและหญิงมีสิทธิไม่เท่าเทียมกัน เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลด้วยเหตุความแตกต่างในเรื่องเพศ ขัดต่อหลักความเสมอภาค และขัดต่อหลักการไม่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม และกำหนดค่าบังคับให้คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญมีผลเมื่อพ้นสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย

ย่อโดย นางสาวณัฐวรัญช์ สุวรรณรัตน์

นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญปฏิบัติการ

นางสาวนฤมล แซ่ไฉ่

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๑

นายอรรถวุฒิ รัตนสุภา

ผู้อำนวยการสำนักคดี ๑

นางสาวณิชานา ภูมินายก

ผู้เชี่ยวชาญด้านคดี

นางสาวร่มปรางค์ สวมประจำ

รองเลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ตรวจ

นายสุทธิรักษ์ ทรงศิริไฉ

เลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ตรวจ